

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж2-787/25
28.11.2025. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ђорђа Ристића и Звездане Поповић, чланова већа, са судијским помоћником Марином Славковић, записничарем у кривичном предмету осуђеног АА из ..., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога члана 246 став 1 Кривичног законика и др., решавајући о жалби осуђеног АА, изјављеној против решења Основног суда у Пожаревцу 32Кв. 253/25 од 15.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба осуђеног АА, изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу 32Кв. 253/25 од 15.10.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу 32Кв. 253/25 од 15.10.2025. године одбијена је, као неоснована молба осуђеног АА из ..., за судску рехабилитацију брисањем осуда изречених правноснажним пресудама : Основног суда у Пожаревцу К 1893/10 од 11.11.2011. године, Окружног суда у Пожаревцу К 90/08 од 15.05.2009. године, Окружног суда у Јагодини К 73/08 од 03.07.2008. године, Вишег суда у Јагодини К 16/11 од 03.03.2011. године и Вишег суда у Јагодини К 141/10 од 21.03.2011. године.

Против наведеног решења жалбу је изјавио осуђени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине првостепено решење и предмет упути првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исто преиначи и усвоји молбу за судску рехабилитацију.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаним решењем, које је сходно одредби члана 467 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, па је по оцени жалбених навода, нашао:

Жалба осуђеног АА је неоснована.

По оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд нашао да нису испуњени услови за усвајање молбе осуђеног за судску рехабилитацију, о чему је у образложењу првостепеног решења дао довољне, јасне и међусобно непротивречне

разлоге које у свему, као правилне, прихвата и овај суд, па неосновано побија првостепено решење због битне повреде одредаба кривичног поступка, посебно из разлога јер се само наводи овај законски основ побијања првостепене одлуке, а да се не наводи о којој конкретно повреди је реч и у чему се иста огледа, већ се жалбом указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање утврђено чињенично стање и на повреду кривичног закона.

Правилно је, насупрот наводима жалбе првостепени суд утврдио да у конкретном случају нису испуњени законски услови предвиђени одредбама чланова 98 - 100 КЗ за судску рехабилитацију осуђеног АА по правноснажним пресудама таксативно наведеним у изреци решења. У побијаном решењу се, између осталог, наводи да је првостепени суд увидом у списе предмета, односно у извод из казнене евиденције за осуђеног утврдио да је АА шест пута осуђиван и то : пресудом иностраног суда у Бечу HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године, за кривично дело преступ против закона о опојним средствима и прикривање на казну затвора у трајању од осам месеци, пресудом Окружног суда у Јагодини К 73/08 од 03.07.2008. године, на новчану казну од 30.000,00 динара због кривичног дела из члана 246 став 3 КЗ, пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 90/08 од 28.12.2010. године због кривичног дела из члана 246 став 3 КЗ на казну затвора у трајању од три месеца, пресудом Вишег суда у Јагодини К 16/11 од 13.07.2011. године на новчану казну од 100.000,00 динара због кривичног дела из члана 246 став 3 КЗ, пресудом Вишег суда у Јагодини К 141/10 од 18.05.2012. године, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ на новчану казну у износу од 100.000,00 динараи пресудом Основног суда у Пожаревцу К 1893/10 од 07.06.2012. године због кривичног дела из члана 355 став 2 КЗ на казну затвора у трајању од три месеца.

Одредбом члана 100 КЗ прописано је да лицу које је више пута осуђивано, суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98 и члана 99 КЗ, у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено, узимајући у обзир и околности из члана 99 став 2 КЗ, а одредбом члана 98 став 1 КЗ прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним, док је ставом 2 тачка 2 истог члана прописано да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда, у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, не учини ново кривично дело.

Из списка предмета произилази да је осуђени казну затвора по пресуди иностраног суда у Бечу HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године издржао у периоду од 17.01.2007. године до 04.04.2007. године, а да је кривично дело по пресуди Окружног суда у Јагодини К 73/08 извршио 01.04.2008. године, кривично дело по пресуди Вишег суда у Јагодини К 141/10 од 21.03.2011. године извршио је 06.11.2009. године, а кривично дело по пресуди Основног суда у Пожаревцу К 1893/10 од 07.06.2012. године извршио је 07.12.2009. године, дакле пре истека рока од 5 година од дана када је издржао казну по пресуди иностраног суда у Бечу HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године, Апелациони суд налази да је правилно поступио првостепени суд када је поднету молбу осуђеног одбио као неосновану, јер је утврдио да у односу на осуђеног АА нису испуњени услови за рехабилитацију у погледу сваког од кривичних дела за која је исти осуђен, у смислу одредбе члана 100 КЗ.

Неосновано се жалбом осуђеног указује да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање јер је пропустио да на поуздан начин утврди када је издржана казна затвора по пресуди иностраног суда у Бечу HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године, а по којој пресуди је исти рехабилитован, односно иста је брисана, већ је одбио молбу, будући да је првостепени суд на недвосмислен начин утврдио да је исти након издржане казне по наведеној иностраној пресуди више пута осуђиван, о чему је напред било речи и о чему је суд дао јасне и непротивречене разлоге на страни 2. и 3. образложења побијаног решења. Такође из извода из казнене евиденције не произилази чињеница да је извршено брисање осуде по овој пресуди. Имајући у виду да се према правилном закључку првостепеног суда рехабилитација може дати осуђеном лицу само ако су испуњени услови из члана 98 и члана 99 КЗ у погледу сваког кривичног дела за које је осуђен а не само у погледу пресуда које је осуђени обухватио поднетом молбом, то је Апелациони суд жалбу одбио као неосновану и одлучио као у решењу.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу члана 467 став 4 ЗКП, одлучио као у решењу.

**Записничар,
Марина Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Марина Илић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**